

Wat bracht de Coronacrisis...

... en wat houden we eraan over?

Wat bracht de coronacrisis? En in de eerste plaats bracht de coronacrisis dat ik mij gisteren realiseerde dat de datum 28 maart iets in mijn hoofd resoneerde, maar ik kon niet bedenken wat. Wat was er dan ooit op 28 maart. Totdat ik mij later op de avond bedacht dat wij op 28 maart een concert hadden wat niet meer doorging. We zouden de *Misa Criolla* hebben en dat was het eerste evenement dat door de coronacrisis in het water is gevallen.

Wat bracht de coronacrisis nog meer? Die bracht ook een soort isolement. Opeens zaten we op de reguliere kooravond allemaal thuis, in ons eentje. Het bracht onzekerheid en de routine van elke week naar de repetitie komen, stagneerde en zo zou ik nog wel kunnen doorgaan met kijken wat de coronacrisis ons allemaal in de weg heeft gezeten, maar ik probeer nu te kijken naar wat die ons voor positieve dingen bracht. Zo hadden we opeens een nieuwe invulling van de repetitie-avond, hebben we buiten gezongen, gezongen met een meerkeuze programma waarbij mensen konden aanhaken bij wat ze leuk vonden. En we moesten ons verhouden tot de nieuwe situatie waarin we zijn terecht gekomen en eigenlijk is dat een heel muzikaal principe. Want als je keer een concert geeft moet je je binnen een uur of een halve dag verhouden tot een nieuwe ruimte, een nieuw geluid, nieuwe afstanden enz. Misschien was dat gewoon iets waar we goed in waren: ons verhouden tot nieuwe dingen.

In de maand november zijn we begonnen met online partijtjes inzingen waar we dan de kooravond aan besteedden om die te beluisteren en te beoordelen en wat leverde dat op? Dat we opeens naar onszelf gingen luisteren, individueel omdat we vóórdat we het instuurden naar onszelf gingen luisteren en we gingen als groep naar onszelf luisteren. En het is dan gebleken dat we ook best kritisch op onszelf kunnen zijn. En zo ontdekten we wat de plussen en de minnen zijn als we zingen. En we gingen elkaar toch ook waarderen en dat we iemand hoorden zingen en dat we dachten: goh, dat wisten we helemaal niet dat hij/zij dit kon of dat deed. Dus we gingen elkaar motiveren en we gingen elkaar inspireren. Dat bracht de corona ons.

En wat houden we daar dan over? Misschien houden we er aan over dat we meer gevarieerd bezig kunnen gaan. Dat we, zoals in het MeerKeuzeProgramma, dat we de avonden op een ander manier konden indelen. Misschien niet alles over boord gooien, maar misschien wel een klein dingetje handhaven. We zouden eens kunnen onderzoeken of we ook een digitale voorbereiding van koorrepetities kunt hebben. Dat je ergens in de week alvast een zoomsessie kunt hebben en dat je dan kunt zeggen: als je nou van de week met je muziek bezig gaat let dan alvast hierop of daarop. Misschien moet je de vraag stellen: "Moet alles weer worden zoals het altijd al was?" Of kunnen we ook dingen overhouden aan de corona waar we ons voordeel mee kunnen doen. Gaan door waar we gebleven zijn? Dat denk ik niet. Na tien minuten zingen zullen we allemaal een Strepsil moeten nemen om de boel te smeren. We zullen echt de tijd en de ruimte moeten vinden om ons weer te hervinden. Natuurlijk gaan we door waar we gebleven waren in de spirit, maar we zullen toch niet meteen het oude niveau weer terug hebben.

En dat houden we ook over aan de coronaperiode: we hebben een revalidatie-periode nodig. Maar ik zie ook extra mogelijkheden. Zo zou je het resultaat van een zoom-sessie, als je die in een leuk jasje giet, kunnen gebruiken bij het promoten van je aankomende concert. Dus niet alleen een papieren flyer of iets op de website zetten, maar dat je je enthousiaste publiek nog enthousiaster krijgt doordat je ze vast een klein filmpje kunt laten zien. Dit hebben we gedaan nu en dit kun je straks verwachten. Je weet het niet. Maar ik denk dat we er dingen aan kunnen overhouden die je van tevoren niet had verwacht.

Blijf gezond!

1^e Paasdag 2021, Arno Vree